

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/15054.**

Benyújtás dátuma: **2021-02-16 05:43**

Parlex azonosító: **KD4JELCB0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Hohn Krisztina (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Honnan lesz több természettudományos tanár?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

2020. január 31.-án elkészült a módosított Nemzeti Alaptanterv (NAT), mely tavaly szeptembertől felmenő rendszerben került bevezetésre, a környezeti nevelésben mutatott jártasság és a fenntarthatóság értékrendjének hiteles képviselője pedig a 326/2013. Korm. rendelet szerint pedagógus kompetencia lett. A környezeti kérdéseket a pedagógián belül hagyományosan a természettudományok körébe utalják, megoldásukban fontosak a technológiai eszközök, sőt sokan azt gondolják pusztán technológiai eszközökkel megoldhatók. Így talán nem kell érveket felhozni arra, hogy természettudományi és technológiai kompetenciák nélkül nem beszélhetünk környezeti kompetenciáról. Mivel maguk a környezeti folyamatok természeti folyamatok, ezért alapvetően a természettudományok írják le őket. A fenntarthatóság megfelelő pedagógiai képviselője azonban erősen akadályozott lehet egy olyan tanterv használatában, mely nem tekinti kulcsfontosságúnak a természettudományos, környezeti neveléshez elengedhetetlen kompetenciákat.

Másrészről, a természettudományos tárgyak oktatói pozíciói évek óta a legkevésbé betöltetlenek: az összes kémia tanár pozícióból például országosan 59% nincs betöltve, tehát több helyen nincs kémia tanár, mint ahol van. A tendencia főként a vidéki iskolákat érinti, de Budapesten is 42 olyan gimnázium van, ahol nincsen főállású kémia tanár, országosan pedig több, mint 2500 intézményről van szó csak a kémia tanárok esetében. Az említett intézményekben más iskolából átjáró kémia tanár tartja az órákat, ami sajnos egyet jelent azzal, hogy sok iskolában nincs megfelelő színvonalú kémia tanítás.

Ugyan általánosan is elmondható, hogy a pedagógusi szakma előregedő szakma, azonban a természettudományos tárgyak oktatása terén érezhető leginkább ez a tendencia.

A 2013-ban bevezetett osztatlan tanárképzés, illetve a pedagógus életpályamodell látszólag nem nyújt kielégítő választ a természettudományos tanárok hiányára. Míg a természettudományos tanárképzési szakokra 2013-ban 436-an jelentkeztek, addig 2020-ban ez a szám már csak 231 fő volt. Történt ugyan emelkedés 2013 után (2015-ben 486 fő jelentkezett), azonban azóta nagyjából a felére csökkent a jelentkezők száma. Jelenleg évi 6-700, természettudományos tárgyat tanító pedagógus megy nyugdíjba, de az alacsony bérek és a presztízs hiánya miatt egyre inkább növekszik a korai pályaelhagyás is. A helyükre ennek csupán negyede jön.

A tanárhiány kezelése azért is égető kérdés, mert ez a rendszer a tanárok túlterheltségéhez, kiegészéséhez, és a pályaelhagyók számának további növekedéséhez járul hozzá. Emellett öngerjesztő folyamatról is beszélünk, hiszen ha nincs a diákok előtt jó példa az oktatásban, akkor egyre több olyan potenciálisan tehetséges leendő pedagógust veszít el a rendszer, akik továbbvihetnék a szaktudást.

Fentiekre való tekintettel kérem szíves tájékoztatását arra vonatkozóan, hogy:

1.Hogyan kívánják orvosolni a már évek óta égető természettudományos tanár-hiányt?

2.Miben látják annak biztosítékát, hogy ennyire kevés felkészült szaktanárral is sikerül a diákokkal megfelelően elsajátíttatni a korunk legfőbb problémáinak kezeléséhez elengedhetetlenül fontos természettudományos kompetenciákat?

Segítő együttműködését előre is köszönöm.

Budapest, 2021. február 16.